

мес[е]ца от август, на 28 в увторник, и тоси увторник, на ноемврия на 13, радос[т]н[о]то ти пис[а]мце, коет[о] ни много з[а]радва [приехме], в което ни пиши[ш] надалго [че] ни ще са видими наскоро, [а] чака подири 10 месица. До нине [бяхме] бари в надезда, а с[е]га са отчайях много от тос свата. Вече ни мой ма никой раздума, нити банко, н[и]то мама, н[и]то как[и]ни, н[и]ти малки, н[и]то големи, като ми [е] сарц[е]то с[ъс] слази налано. Можи господини Сим[е]оня Мар[и]нчув от Градеца да ти [е] казала, коит[о] ни намери ва Котела и на него дад[о]хми писмо. И прич[и]ната беше, [че] до[й]д[о]ха, та ни каз[а]ха, чи си дошли мл[о]зина котл[е]н[ц]и и ни донесли писмо, и ти ща си да си додиша подири два [д]ни три [д]ни и аса накараха мама и утидахми на Котеле в голама радос[т], а то било лажа. Ни знаихми кака са варн[а]хми назат с гол[я]ма плача и за времето н[е] питае как[в]о беше. И ас искаха да одареме тел[е]графа и мама не ми даде, и та[й] си дод[а]хми пака двама.³²⁻³ М[ъ]гла до з[е]мета и проч[и]е. Ти нема сврашнина писмо, но дано помогн[е] Бого да се видим за Колида. И Пла-ни[н]ски⁹² дохт[о]ру от Сливене, койт[о] ма цари, мина прес Жеруна за Шумена за една недела и са варана. И то[й] ма мног[о] га[л]че³²⁻⁴, чи плача за тебе. И той ма пита „Ка[к] си Люца сига?“. Ас нищо н[е] му казах, чи ми е захмето³²⁻⁵ в гръд[и]ти.

[В горното поле:] Слаткой [ти] ц[е]лувам д[е]сниц[а]та
Люца В[асилева] Д[имитрова]

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 2-3. Автографи на Гана и на Люца Д Стоянови.

№ 33

1875 януари 2, Котел.

Писмо от Георги Станчов до В. Д. Стоянов в Болград

Ученолюбивий ми Господину Г-ну Д. В. Стоянов

В Болград

Писмото ви от ноемврий 4-й³³⁻¹ едвам на миналият 27-й приех³³⁻², на което со-дер-жанието проумех и радвам са на здравето ви.

Следователно като са разговорих вчера са[с] единий от другарите на брата ви Дойна, приказа ми приключението подробно, защо есинес тий са отлачили от Хамзача. Днес едина от братята, на ими Дачу Гандюв, откарал овцети на брата ви Дойна сас неговите си на едно и дне[с] са в Караорман³³⁻³, дете пелитлии в Кюстенджаската казаа.³³⁻⁴ И отлачили овци дойнови [в]сичко осемдесе[т] и четири, освен онейзи, що [в]зели агити³³⁻⁵ за зянлака.³³⁻⁶ Тей щото е станало и сам Дойну можи да до[й]ди да си прибире овцети от Дача и [да